

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/311

z dnia 14 lutego 2025 r.

**w sprawie środków mających na celu zwalczanie oraz zapobieganie zdomowieniu
i rozprzestrzenianiu się na terytorium Unii muszek owocowych gatunków *Bactrocera dorsalis*
(Hendel), *Bactrocera latifrons* (Hendel) i *Bactrocera zonata* (Saunders)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 28 ust. 1 lit. d), e), f), g) oraz i)

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Muszki owocowe gatunków *Bactrocera dorsalis* (Hendel), *Bactrocera latifrons* (Hendel) i *Bactrocera zonata* (Saunders) („określone agrofagi”) są ujęte w wykazie w części A załącznika II do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/2072 ⁽²⁾ jako agrofagi kwarantannowe dla Unii.
- (2) *Bactrocera dorsalis* (Hendel) i *Bactrocera zonata* (Saunders) są również wymienione jako agrofagi priorytetowe w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/1702 ⁽³⁾.
- (3) Określone agrofagi są często znajdowane w przesyłkach wysyłanych do Unii z państw trzecich. Począwszy od 2019 r. stwierdzono występowanie określonych agrofagów w Belgii, Grecji, Francji, we Włoszech, na Cyprze i w Austrii. Wspomniane państwa członkowskie wprowadziły środki (takie jak intensywne odławianie, usuwanie porażonych owoców i spadów, zakaz przemieszczania porażonych owoców), a określone agrofagi w tychże państwach zostały do tej pory zwalczane lub są obecnie zwalczane.
- (4) Aby zapewnić jednolite i skuteczne podejście zapobiegające zdomowieniu i rozprzestrzenianiu się określonych agrofagów na terytorium Unii, należy przyjąć zharmonizowane środki dotyczące kontroli występowania określonych agrofagów, planów awaryjnych, wytyczania granic obszarów, zwalczania określonych agrofagów i zapobiegania ich zdomowieniu i rozprzestrzenianiu się poza obszarami wyznaczonymi.
- (5) Konieczne jest ustanowienie wykazu roślin żywicielskich określonych agrofagów, które są uprawiane na terytorium Unii („rośliny żywicielskie”), aby kontrolować występowanie określonych agrofagów i je zwalczać oraz zapobiegać ich zdomowieniu i rozprzestrzenianiu się. Z tego samego względu należy wprowadzić odpowiednie środki w odniesieniu do owoców tych roślin („określone owoce”).
- (6) Określone agrofagi mogą być wprowadzane na terytorium Unii za pośrednictwem przesyłek handlowych lub bagażu pasażerów i mogą się aktywnie rozprzestrzeniać. W związku z tym, aby właściwe organy mogły dostosować kontrole występowania do biologii określonych agrofagów, przepisy dotyczące tych kontroli odnoszą się również do technik wykrywania porażenia określonych owoców znajdujących się na roślinach żywicielskich, kontroli występowania na obszarach, gdzie określone owoce są przywożone i sprzedawane, odławiania określonych agrofagów i pobierania próbek owoców, które mogą być porażone.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/2031/oj>.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2072 z dnia 28 listopada 2019 r. ustanawiające jednolite warunki wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin i uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 690/2008 oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2019 (Dz.U. L 319 z 10.12.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/2072/oj).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1702 z dnia 1 sierpnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 przez ustanowienie wykazu agrofagów priorytetowych (Dz.U. L 260 z 11.10.2019, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/1702/oj).

- (7) Właściwe organy powinny mieć możliwość nieustanawiania obszaru wyznaczonego w niektórych przypadkach, gdy ze względu na szczególną biologię określonego agrofaga lub z uwagi na cechy charakterystyczne danego obszaru stwierdzono, że agrofag ten może zostać natychmiast wyeliminowany. Ma to miejsce w przypadku, gdy istnieją dowody na to, że określone agrofagi zostały wprowadzone na ten obszar wraz z owocami, na których je wykryto, owoce te zostały porażone przed ich wprowadzeniem na dany obszar, a określony agrofag nie może zdomowić się na tym obszarze, lub gdy występowanie określonego agrofaga zostało urzędowo potwierdzone w punkcie produkcji z izolacją fizyczną lub w punkcie uprawy chronionej i gdy nie może on zdomowić się poza tym obszarem. Właściwe organy powinny w szczególności mieć możliwość uwzględnienia sytuacji, gdy – z powodu niekorzystnych warunków zimowych – nie należy się spodziewać, aby określony agrofag mógł przeżyć.
- (8) Protokoły odławiania stosowane w ramach kontroli występowania na obszarach wyznaczonych powinny być specjalnie dostosowane do biologii określonych agrofagów. Jest to konieczne do zapewnienia właściwego monitorowania występowania określonego agrofaga i procesu jego zwalczania.
- (9) Środki zwalczania powinny być dostosowane do biologii określonych agrofagów jako muszek owocowych i w związku z tym obejmować metody takie jak zabiegi tępienia samców, techniki wykładania przynęt, zbieranie i bezpieczne usuwanie spadów i (wcześnie) zebranych określonych owoców, kultywacja gleby (np. mechaniczna, chemiczna lub mikrobiologiczna) na obszarach produkcji określonych roślin i wokół nich w celu zniszczenia występujących w glebie form rozwojowych określonego agrofaga lub stosowanie techniki opartej na sterylizacji owadów.
- (10) Należy przyjąć środki zapobiegające rozprzestrzenianiu się określonych agrofagów poza obszary wyznaczone. Środki te powinny dotyczyć przemieszczania roślin żywicielskich przeznaczonych do sadzenia, określonych owoców i gleby ze strefy porażenia na pozostałą część terytorium Unii. Mając na uwadze, że takie rośliny żywicielskie i gleba są najbardziej prawdopodobnymi wektorami rozprzestrzeniania się określonych agrofagów, należy wprowadzić środki w celu zapewnienia, aby były one wolne od określonych agrofagów w jakimkolwiek stadium rozwojowym.
- (11) Właściwym organom i podmiotom profesjonalnym należy zapewnić wystarczający czas na dostosowanie się do niniejszego rozporządzenia. Niniejsze rozporządzenie powinno być zatem stosowane od dnia 1 marca 2025 r.
- (12) Ponadto właściwym organom należy dać dodatkowy czas na przygotowanie planu każdej kontroli występowania i przydzielenie wystarczających zasobów na jej przeprowadzenie zgodnie z metodyką statystycznego doboru próby. Odpowiedni przepis powinien mieć zatem zastosowanie od dnia 1 stycznia 2026 r.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się środki mające na celu zwalczanie *Bactrocera dorsalis* (Hendel), *Bactrocera latifrons* (Hendel) i *Bactrocera zonata* (Saunders) oraz zapobieganie ich zdomowieniu i rozprzestrzenianiu się na terytorium Unii.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „określone agrofagi” oznaczają muszki owocowe należące do gatunków *Bactrocera dorsalis* (Hendel), *Bactrocera latifrons* (Hendel) lub *Bactrocera zonata* (Saunders);
- 2) „rośliny żywicielskie” oznaczają rośliny należące do gatunków wymienionych w załączniku I;
- 3) „określone owoce” oznaczają owoce roślin żywicielskich.

Artykuł 3

Kontrole występowania określonych agrofagów na terytorium Unii

1. Projekt doboru próby i plan opartych na analizie ryzyka kontroli występowania określonych agrofagów muszą umożliwiać wykrycie, przy wystarczającym poziomie ufności, niskiego poziomu występowania określonego agrofaga na określonych owocach.

Kontrole występowania opierają się na ogólnych wytycznych Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania agrofagów roślin oraz na informacjach naukowych i technicznych, o których mowa w opracowanych przez Urząd kartach kontroli występowania agrofagów dotyczących określonego agrofaga ⁽⁴⁾ („karta kontroli występowania agrofaga”).

2. Kontrole występowania przeprowadza się w szczególności:

- a) w owocujących częściach roślin żywicielskich, za pomocą technik umożliwiających wykrycie występowania określonego agrofaga;
- b) na lotniskach i w portach oraz wokół nich, w obiektach giełd i sprzedaży detalicznej, gdzie odbywa się handel określonymi owocami, oraz wokół tych obiektów, w strefach, gdzie określone owoce są pakowane, przetwarzane lub usuwane, na obszarach, na których produkowane są określone owoce, oraz, w stosownych przypadkach, w innych odpowiednich miejscach;
- c) poprzez odławianie za pomocą odpowiednich pułapek, jak określono w Międzynarodowym Standardzie dla Środków Fitosanitarnych (ISPM) 26 ⁽⁵⁾; oraz
- d) w przypadku jakiegokolwiek podejrzenia występowania określonego agrofaga na określonych owocach – poprzez pobranie próbek określonych owoców i identyfikację agrofaga.

Artykuł 4

Plany awaryjne dla agrofagów priorytetowych

Opracowując plany awaryjne dla *Bactrocera dorsalis* i *Bactrocera zonata*, państwa członkowskie określają w tych planach procedury mające na celu:

- a) ustalenie właścicieli nieruchomości prywatnych, na których terenie mają być stosowane środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu; oraz
- b) zapewnienie właściwym organom dostępu do nieruchomości, o których mowa w lit. a).

Państwa członkowskie dokonują corocznych przeglądów oraz, w stosownych przypadkach, aktualizacji swoich planów awaryjnych.

Artykuł 5

Ustanowienie obszarów wyznaczonych

1. W przypadku urzędowego potwierdzenia występowania określonego agrofaga właściwe organy niezwłocznie ustanawiają obszar wyznaczony.

2. Obszar wyznaczony obejmuje następujące strefy:

- a) strefę porażenia, czyli strefę, w której potwierdzono występowanie określonego agrofaga, o promieniu co najmniej 500 m wokół miejsca lub miejsc, w których stwierdzono występowanie określonego agrofaga; oraz
- b) strefę buforową o promieniu co najmniej 7 km wokół granic strefy porażenia.

⁽⁴⁾ EFSA (Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności). Mapa poglądowa do celów nadzoru w UE nad nasionnicowatymi (*Tephritidae*) pochodzącymi spoza UE. <https://efsa.europa.eu/plants/planthealth/monitoring/surveillance/tephritidae-pestsurveycards>.

⁽⁵⁾ Międzynarodowy Standard dla Środków Fitosanitarnych (ISPM) 26: Ustanowienie obszarów wolnych od agrofagów w odniesieniu do muszek owocowych (*Tephritidae*). <https://www.ippc.int/core-activities/standards-setting/ispms>.

3. Przy dokładnym wytyczaniu obszaru wyznaczonego uwzględnia się biologię określonych agrofagów, stopień porażenia, cechy środka wabiącego owady oraz szczególne rozmieszczenie roślin żywicielskich na danym obszarze.
4. W przypadku stwierdzenia występowania określonego agrofaga poza strefą porażenia obszar wyznaczony ustanowiony zgodnie z niniejszym artykułem dostosowuje się odpowiednio.
5. W obrębie obszarów wyznaczonych właściwe organy zapewniają, aby ogół społeczeństwa i podmioty profesjonalne wiedziały o wytyczaniu obszarów wyznaczonych i o wszelkich możliwych ograniczeniach dotyczących przemieszczania określonych owoców.

Artykuł 6

Odstępstwa od ustanawiania obszarów wyznaczonych

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 właściwe organy mogą podjąć decyzję o nieustanawianiu obszaru wyznaczonego, jeżeli spełniono co najmniej jeden z następujących warunków:
 - a) właściwe organy doszły do wniosku, że określony agrofag nie może zadomowić się na obszarze, na którym zaobserwowano jego wystąpienie;
 - b) istnieją dowody na to, że określony agrofag został wprowadzony na dany obszar z przesyłką, w której stwierdzono jego obecność, określone owoce w tej przesyłce zostały porażone przed ich wprowadzeniem na dany obszar, a po tym wprowadzeniu nie doszło do namnażania określonego agrofaga;
 - c) występowanie określonego agrofaga zostało urzędowo potwierdzone w punkcie produkcji z izolacją fizyczną od otoczenia, co uniemożliwia rozprzestrzenianie się określonego agrofaga poza ten punkt;
 - d) występowanie określonego agrofaga zostało urzędowo potwierdzone w punkcie produkcji, który jest chroniony w sposób pozwalający uniknąć dalszego występowania określonych agrofagów na roślinach żywicielskich i określonych owocach, a właściwe organy doszły do wniosku, że określone agrofagi nie mogą się zadomowić poza tym punktem produkcji z powodu niekorzystnych warunków zimowych.
2. W przypadku gdy właściwy organ stosuje odstępstwo przewidziane w ust. 1:
 - a) wprowadza środki w celu zapewnienia szybkiego zwalczenia określonego agrofaga i wykluczenia możliwości jego rozprzestrzeniania się;
 - b) przeprowadza intensywną kontrolę występowania w strefie o promieniu co najmniej 500 m wokół miejsca lub miejsc, w których stwierdzono występowanie określonego agrofaga; oraz
 - c) w stosownych przypadkach, a w szczególności w przypadkach opisanych w ust. 1 lit. c) i d), stosuje skuteczne środki zapobiegające rozprzestrzenianiu się określonego agrofaga za pośrednictwem określonych owoców lub roślin żywicielskich poza punkt produkcji.

W przypadku opisanym w ust. 1 lit. b), jeżeli właściwe organy dojdą do wniosku, że określony agrofag nie jest w stanie przetrwać warunków zimowych, okres kontroli występowania może zostać ograniczony do okresu przed nastaniem warunków zimowych.

Artykuł 7

Kontrole występowania na obszarach wyznaczonych

1. Na obszarach wyznaczonych właściwe organy przeprowadzają coroczne kontrole występowania, o których mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w karcie kontroli występowania agrofaga.
2. Liczba pułapek na km² rozmieszczonych w ramach takiej kontroli występowania stopniowo wzrasta od krawędzi do środka obszaru objętego kontrolą. Przy określaniu liczby pułapek, rodzaju pułapek, sposobu odławiania i ewentualnych środków wabiących owady, które mają być stosowane wraz z pułapkami, państwa członkowskie uwzględniają szczegółowe wskazówki określone w międzynarodowych wytycznych, w szczególności w ISPM 26, a także w karcie kontroli występowania agrofaga.

3. Bierze się pod uwagę pobieranie próbek określonych owoców uprawianych na obszarze objętym kontrolą występowania. Ustalając protokoły pobierania próbek, właściwe organy stosują kartę kontroli występowania agrofaga oraz zasady określone w uznanych na poziomie międzynarodowym protokołach kontroli urzędowej określonego agrofaga. Stosuje się projekt kontroli występowania i plany pobierania próbek, które umożliwiają określenie – przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 95 % – poziomu występowania określonego agrofaga wynoszącego 1 %.

4. Wyniki kontroli występowania przeprowadzonych na obszarach wyznaczonych przedkłada się Komisji, korzystając z jednego z formularzy, o których mowa w załączniku II.

Artykuł 8

Zniesienie obszarów wyznaczonych

Obszar wyznaczony, o którym mowa w art. 5, może zostać zniesiony, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków:

- a) na podstawie kontroli występowania, o których mowa w art. 7, nie wykryto określonego agrofaga na obszarze wyznaczonym przez okres co najmniej 120 dni; lub
- b) właściwe organy stwierdziły, że określony agrofag przebył okres wystarczająco niskich temperatur.

Artykuł 9

Środki zwalczania

Właściwe organy stosują, w stosownych przypadkach, co najmniej jeden z następujących środków w celu zwalczania określonych agrofagów w strefie porażenia:

- a) stosowanie zabiegów tępienia samców lub technik wykładania przynęty przy użyciu odpowiednich środków wabiących owady;
- b) zbieranie i bezpieczne usuwanie spadów i określonych owoców zebranych we wczesnym stadium dojrzałości oraz kultywacja gleby, w tym mechaniczna, chemiczna lub mikrobiologiczna, na obszarach produkcji określonych roślin i wokół nich w celu zniszczenia występujących w glebie form rozwojowych określonego agrofaga;
- c) stosowanie techniki opartej na sterylizacji owadów;
- d) stosowanie środków ochrony roślin zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 ⁽⁶⁾;
- e) w miarę dostępności, masowe odławianie określonych agrofagów przy użyciu wystarczającej liczby pułapek, w tym pułapek rozmieszczonych zgodnie z art. 7 ust. 2.

Artykuł 10

Środki zapobiegające rozprzestrzenianiu się określonego agrofaga

1. Określone owoce uprawiane lub przechowywane w strefie porażenia można przemieszczać z tej strefy do strefy buforowej lub poza obszar wyznaczony wyłącznie wówczas, gdy są poddane skutecznym zabiegom przeciwko określonemu agrofagowi. Zabiegi, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmują stosowanie odpowiednich i wystarczająco skutecznych środków ochrony roślin dopuszczonych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 lub stosowanie metod alternatywnych zgodnie z uznaniem na poziomie międzynarodowym normami fitosanitarnymi, w szczególności ISPM 28 ⁽⁷⁾, takich jak obróbka termiczna, chłodzenie lub napromienianie.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1107/oj>).

⁽⁷⁾ Międzynarodowy Standard dla Środków Fitosanitarnych (ISPM) 28: Zabiegi fitosanitarne wobec agrofagów objętych przepisami. <https://www.ippc.int/core-activities/standards-setting/ispms>.

Określone owoce można również przemieszczać ze strefy porażenia do strefy buforowej lub poza wyznaczony obszar:

- a) w celu poddania odpowiedniemu zabiegowi, jeżeli zastosowano skuteczne środki zapobiegające rozprzestrzenianiu się określonego agrofaga podczas transportu i poprzez obiekt, w którym odbywa się zabieg;
- b) jeżeli pochodzą spoza obszaru wyznaczonego, są jedynie przemieszczane przez strefę porażenia i zastosowano skuteczne środki zapobiegające ich porażeniu określonym agrofagiem; lub
- c) jeżeli określone owoce zebrano w porze roku, określonej przez właściwe organy, w której nie przewiduje się występowania żywych form rozwojowych określonego agrofaga w tych owocach ze względu na biologię reprodukcyjną określonego agrofaga.

2. Rośliny żywicielskie przeznaczone do sadzenia i przemieszczane ze strefy porażenia do strefy buforowej lub poza obszar wyznaczony muszą być wolne od owoców, a w przypadku gdy rośliny te osadzone są w glebie lub innym podłożu uprawowym, gleba ta musi być wolna od określonych agrofagów.

Rośliny żywicielskie z owocami na nich mogą być jednak przemieszczane ze strefy porażenia lub przez tę strefę, jeżeli rośliny te pochodzą spoza obszaru wyznaczonego i zastosowano skuteczne środki zapobiegające porażeniu roślin określonymi agrofagami.

3. Gleba z wierzchniej warstwy o grubości 10 cm, z punktów produkcji, w których uprawiano określone owoce, może być przemieszczana ze strefy porażenia do strefy buforowej lub poza obszar wyznaczony wyłącznie wówczas, gdy:

- a) zastosowano wobec niej odpowiednie środki w celu wyeliminowania określonego agrofaga; lub
- b) pod nadzorem właściwych organów zostaje zasypana na składowisku warstwą materiału o grubości co najmniej 50 cm.

Każdy transport tej gleby do miejsca zabiegu lub zasypania odbywa się w warunkach skutecznie zapobiegających rozprzestrzenianiu się określonego agrofaga.

4. Odpady z określonych owoców unieszkodliwia się bezpiecznie w sposób zapobiegający rozwojowi i rozprzestrzenianiu się określonego agrofaga.

Artykuł 11

W wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 marca 2025 r.

Art. 3 ust. 1 akapit drugi stosuje się jednak od dnia 1 stycznia 2026 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 lutego 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ ŻYWICIELI DLA KAŻDEGO GATUNKU OKREŚLONEGO AGROFAGA

***Bactrocera dorsalis*:**

<i>Abelmoschus</i> spp.	<i>Citrus unshiu</i>
<i>Annona cherimola</i>	<i>Coccinia grandis</i>
<i>Annona montana</i>	<i>Cucumis ficifolius</i>
<i>Annona muricata</i>	<i>Cucumis melo</i>
<i>Annona reticulata</i>	<i>Cucumis prophetarum</i>
<i>Annona senegalensis</i>	<i>Cucumis sativus</i>
<i>Annona squamosa</i>	<i>Cucurbita</i> spp.
<i>Averrhoa carambola</i>	<i>Cydonia oblonga</i>
<i>Capparis</i> spp.	<i>Diospyros dasyphylla</i>
<i>Capsicum annuum</i>	<i>Diospyros decandra</i>
<i>Capsicum frutescens</i>	<i>Diospyros ebenaster</i>
<i>Carica papaya</i>	<i>Diospyros lotus</i>
<i>Citrofortunella floridana</i>	<i>Diospyros mespiliformis</i>
<i>Citrofortunella macrocarpa</i>	<i>Diospyros montana</i>
<i>Citrullus colocynthis</i>	<i>Eriobotrya</i> spp.
<i>Citrullus lanatus</i>	<i>Ficus</i> spp.
<i>Citrus amblycarpa</i>	<i>Fortunella</i> spp.
<i>Citrus aurantifolia</i>	<i>Fragaria chiloensis</i>
<i>Citrus aurantium</i>	<i>Fragaria vesca</i>
<i>Citrus depressa</i>	<i>Juglans nigra</i>
<i>Citrus jambhiri</i>	<i>Juglans regia</i>
<i>Citrus latifolia</i>	<i>Lagenaria siceraria</i>
<i>Citrus limon</i>	<i>Malus domestica</i>
<i>Citrus maxima</i>	<i>Malus sylvestris</i>
<i>Citrus meyeri</i>	<i>Mangifera indica</i>
<i>Citrus natsudaikai</i>	<i>Momordica balsamina</i>
<i>Citrus nobilis</i>	<i>Momordica charantia</i>
<i>Citrus paradisi</i>	<i>Momordica cochinchinensis</i>
<i>Citrus reticulata</i>	<i>Morus alba</i>
<i>Citrus sinensis</i>	<i>Morus nigra</i>
<i>Citrus swinglei</i>	<i>Passiflora edulis</i>

<i>Persea americana</i>	<i>Solanum donianum</i>
<i>Physalis minima</i>	<i>Solanum erianthum</i>
<i>Physalis peruviana</i>	<i>Solanum granuloso-leprosum</i>
<i>Prunus armeniaca</i>	<i>Solanum incanum</i>
<i>Prunus avium</i>	<i>Solanum lasiocarpum</i>
<i>Prunus bokhariensis</i>	<i>Solanum linnaeanum</i>
<i>Prunus cerasoides</i>	<i>Solanum lycopersicum</i>
<i>Prunus domestica</i>	<i>Solanum mauritianum</i>
<i>Prunus persica</i>	<i>Solanum melongena</i>
<i>Psidium cattleianum</i>	<i>Solanum nigrum</i>
<i>Psidium guajava</i>	<i>Solanum pimpinellifolium</i>
<i>Punica granatum</i>	<i>Solanum pseudocapsicum</i>
<i>Pyrus communis</i>	<i>Solanum seaforthianum</i>
<i>Pyrus pashia</i>	<i>Solanum sessiliflorum</i>
<i>Pyrus pyrifoli</i>	<i>Solanum sodomeum</i>
<i>Sambucus</i> spp.	<i>Solanum stramonifolium</i>
<i>Solanum aculeatissimum</i>	<i>Solanum torvum</i>
<i>Solanum aethiopicum</i>	<i>Solanum trilobatum</i>
<i>Solanum americanum</i>	<i>Vaccinium reticulatum</i>
<i>Solanum anguivi</i>	<i>Vitis vinifera</i> (w tym hybrydy)
<i>Solanum betaceum</i>	<i>Ziziphus mauritiana</i>
<i>Solanum capsicoides</i>	<i>Ziziphus mucronata</i>

***Bactrocera latifrons*:**

<i>Capsicum annuum</i>	<i>Solanum granuloso-leprosum</i>
<i>Capsicum baccatum</i>	<i>Solanum incanum</i>
<i>Capsicum chinense</i>	<i>Solanum indicum</i>
<i>Capsicum frutescens</i>	<i>Solanum lanceifolium</i>
<i>Citrullus lanatus</i>	<i>Solanum lasiocarpum</i>
<i>Citrus aurantifolia</i>	<i>Solanum linnaeanum</i>
<i>Cucumis dipsaceus</i>	<i>Solanum lycopersicum</i>
<i>Cucumis melo</i>	<i>Solanum macrocarpon</i>
<i>Cucumis sativus</i>	<i>Solanum mammosum</i>
<i>Cucurbita</i> spp.	<i>Solanum melongena</i>
<i>Lagenaria siceraria</i>	<i>Solanum muricatum</i>
<i>Momordica charantia</i>	<i>Solanum nigrescens</i>
<i>Momordica trifoliolata</i>	<i>Solanum nigrum</i>
<i>Passiflora foetida</i>	<i>Solanum pimpinellifolium</i>
<i>Persea americana</i>	<i>Solanum pseudocapsicum</i>
<i>Physalis alkekengi</i>	<i>Solanum scabrum</i>
<i>Physalis angulate</i>	<i>Solanum seaforthianum</i>
<i>Physalis peruviana</i>	<i>Solanum sisymbriifolium</i>
<i>Psidium guajava</i>	<i>Solanum stramoniiifolium</i>
<i>Punica granatum</i>	<i>Solanum torvum</i>
<i>Solanum aculeatissimum</i>	<i>Solanum trilobatum</i>
<i>Solanum aethiopicum</i>	<i>Solanum viarum</i>
<i>Solanum americanum</i>	<i>Solanum violaceum</i>
<i>Solanum anguivi</i>	<i>Solanum virginianum</i>
<i>Solanum capsicoides</i>	<i>Ziziphus jujuba</i>
<i>Solanum donianum</i>	<i>Ziziphus mauritiana</i>
<i>Solanum erianthum</i>	<i>Ziziphus nummularia</i>

Bactrocera zonata:

Annona reticulata
Annona squamosa
Citrullus lanatus
Citrus aurantium
Citrus limon
Citrus paradisi
Citrus reticulata
Citrus sinensis
Cucumis sativus
Cucurbita spp.
Cydonia oblonga
Diospyros kaki
Eriobotrya japonica
Ficus spp.
Lagenaria siceraria

Malus domestica
Malus sylvestris
Mangifera indica
Momordica charantia
Persea americana
Prunus armeniaca
Prunus domestica
Prunus persica
Psidium cattleianum
Psidium guajava
Punica granatum
Pyrus communis
Pyrus pyrifolia
Pyrus ussuriensis
Ziziphus mauritiana

ZAŁĄCZNIK II

FORMULARZE NA POTRZEBY PRZEKAZYWANIA WYNIKÓW KONTROLI WYSTĘPOWANIA PRZEPROWADZONYCH NA PODSTAWIE ART. 7

CZĘŚĆ A

FORMULARZ NA POTRZEBY PRZEKAZYWANIA WYNIKÓW COROCZNYCH KONTROLI WYSTĘPOWANIA

1. Opis obszaru wyznaczonego (OW)		2. Początkowa wielkość OW (ha)	3. Wielkość OW po aktualizacji (ha)	4. Podejście (zwalczanie)	5. Strefa	6. Miejsca przeprowadzenia kontroli występowania		7. Zidentyfikowane obszary ryzyka	8. Skontrolowane obszary ryzyka	9. Materiał roślinny/łowar	10. Wykaz gatunków roślin żywicielskich	11. Terminy	12. Szczegóły kontroli występowania									13. Liczba poddanych analizie próbek wykazujących objawy: i: Ogółem ii: Dodatnie iii: Ujemne iv: Nieokreślone	14. Liczba poddanych analizie próbek niewykazujących objawów: i: Ogółem ii: Dodatnie iii: Ujemne iv: Nieokreślone	15. Numer powiadomienia o pojawie agrofagów przekazanego, w stosownych przypadkach, zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2019/1715 ⁽¹⁾		16. Uwagi	
Nazwa	Data ustanowienia					Opis	Liczba						A	B	C	D	E	F	G	H	I			i	ii		iii

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1715 z dnia 30 września 2019 r. ustanawiające przepisy dotyczące funkcjonowania systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych oraz jego składników systemowych (rozporządzenie w sprawie systemu IMSOC) (Dz.U. L 261 z 14.10.2019, s. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/1715/oj).

Instrukcje wypełniania formularza

Jeżeli wypełniono niniejszy formularz, nie należy wypełniać formularza w części B niniejszego załącznika.

Kolumna 1: należy podać nazwę obszaru geograficznego, numer pojawu agrofaga lub wszelkie informacje umożliwiające zidentyfikowanie tego obszaru wyznaczonego (OW) oraz datę jego ustanowienia.

Kolumna 2: należy podać wielkość OW przed rozpoczęciem kontroli występowania.

Kolumna 3: należy podać wielkość OW po kontroli występowania.

Kolumna 4: należy wskazać podejście: zwalczanie. W zależności od liczby OW przypadającej na agrofaga należy dodać tyle wierszy, ile jest konieczne.

Kolumna 5: należy wskazać strefę OW, w której przeprowadzono kontrolę występowania, dodając tyle wierszy, ile jest konieczne: strefa porażenia (SP) lub strefa buforowa (SB) – w oddzielnych wierszach. W stosownych przypadkach wskazać obszar SP, na którym przeprowadzono kontrolę występowania (np. przylegający do SB, wokół szkółek itp.), w oddzielnych wierszach.

Kolumna 6: należy podać liczbę i opis miejsc, w których prowadzone są kontrole występowania, wybierając jedną z następujących pozycji w opisie:

1. na otwartej przestrzeni (obszar produkcyjny): 1.1. grunty (orne, pastwisko); 1.2. sad/winnica; 1.3. szkółka; 1.4. las;
2. na otwartej przestrzeni (inne): 2.1. ogród prywatny; 2.2. miejsca publiczne; 2.3. obszar ochrony; 2.4. rośliny dzikie na obszarach innych niż obszary ochrony; 2.5. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny, tereny podmokłe, sieć nawadniająca i odwadniająca);
3. w warunkach zamknięcia fizycznego: 3.1. szklarnia; 3.2. miejsce prywatne inne niż szklarnia; 3.3. miejsce publiczne inne niż szklarnia; 3.4. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny).

Kolumna 7: należy wskazać obszary ryzyka rozpoznane na podstawie biologii danego agrofaga/danych agrofagów, występowania roślin żywicielskich, warunków ekoklimatycznych oraz zagrożonych lokalizacji.

Kolumna 8: należy wskazać obszary ryzyka uwzględnione w kontroli występowania, spośród tych określonych w kolumnie 7.

Kolumna 9: należy wskazać: rośliny, owoce, nasiona, glebę, materiał opakowaniowy, drewno, maszyny, pojazdy, wodę, inne, aby określić konkretny przypadek.

Kolumna 10: należy podać wykaz gatunków/rodzajów roślin objętych kontrolą występowania, stosując jeden wiersz dla każdego gatunku/rodzaju roślin.

Kolumna 11: należy wskazać miesiące w danym roku, w których przeprowadzono kontrolę występowania.

Kolumna 12: należy podać szczegóły kontroli występowania w zależności od szczegółowych wymogów prawnych dotyczących każdego agrofaga. Jeżeli informacje z danej kolumny nie mają zastosowania, należy wpisać „nd.” (nie dotyczy).

Kolumny 13 i 14: należy wskazać wyniki, w stosownych przypadkach, podając dostępne informacje w odpowiednich kolumnach. Próbkę „nieokreślone” to poddane analizie próbki, w przypadku których – z powodu różnych czynników (np. próbka poniżej poziomu wykrywalności, próbka nieprzetworzona – niezidentyfikowana, próbka stara) – nie uzyskano żadnych wyników.

Kolumna 15: należy wskazać powiadomienia o pojawie agrofagów w roku, w którym przeprowadzono kontrolę występowania, w odniesieniu do stwierdzenia występowania w SB. Nie ma potrzeby podawania numeru powiadomienia o pojawie agrofagów, jeżeli właściwy organ uznał, że stwierdzenie występowania jest jednym z przypadków, o których mowa w art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 2 lub art. 16 rozporządzenia (UE) 2016/2031. W tym przypadku w kolumnie 16 („Uwagi”) należy wskazać powód niepodawania tych informacji.

CZEŚĆ B

Formularz na potrzeby przekazywania wyników corocznych kontroli występowania przy zastosowaniu podejścia opartego na danych statystycznych

[illegible]

Instrukcje wypełniania formularza

Należy wyjaśnić założenia leżące u podstaw projektu kontroli występowania w przypadku poszczególnych agrofagów. Podsumowanie i uzasadnienie:

- populacja docelowa, jednostka epidemiologiczna i jednostki kontrolne;
- metoda wykrywania i czułość metody;
- czynniki ryzyka, ze wskazaniem poziomów ryzyka i odpowiadającego im ryzyka względnego, oraz odsetek populacji roślin żywicielskich.

Kolumna 1: należy podać nazwę obszaru geograficznego, numer pojawu agrofaga lub wszelkie informacje umożliwiające zidentyfikowanie tego obszaru wyznaczonego (OW) oraz datę jego ustanowienia.

Kolumna 2: należy podać wielkość OW przed rozpoczęciem kontroli występowania.

Kolumna 3: należy podać wielkość OW po kontroli występowania.

Kolumna 4: należy wskazać podejście: zwalczanie lub ograniczanie rozprzestrzeniania. W zależności od liczby OW przypadającej na agrofaga i zastosowanego na nich podejścia należy dodać tyle wierszy, ile jest konieczne.

Kolumna 5: należy wskazać strefę OW, w której przeprowadzono kontrolę występowania, dodając tyle wierszy, ile jest konieczne: strefa porażenia (SP) lub strefa buforowa (SB) – w oddzielnych wierszach. W stosownych przypadkach wskazać obszar SP, na którym przeprowadzono kontrolę występowania (np. ostatnie 20 km przylegające do SB, wokół szkółek), w oddzielnych wierszach.

Kolumna 6: należy podać liczbę i opis miejsc, w których prowadzone są kontrole występowania, wybierając jedną z następujących pozycji w opisie:

1. na otwartej przestrzeni (obszar produkcyjny): 1.1. grunty (orne, pastwisko); 1.2. sad/winnica; 1.3. szkółka; 1.4. las;
2. na otwartej przestrzeni (inne): 2.1. ogrody prywatne; 2.2. miejsca publiczne; 2.3. obszar ochrony; 2.4. rośliny dzikie na obszarach innych niż obszary ochrony; 2.5. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny, tereny podmokłe, sieć nawadniająca i odwadniająca);
3. w warunkach zamknięcia fizycznego: 3.1. szklarnia; 3.2. miejsce prywatne inne niż szklarnia; 3.3. miejsce publiczne inne niż szklarnia; 3.4. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny).

Kolumna 7: należy wskazać miesiące w danym roku, w których przeprowadzono kontrole występowania.

Kolumna 8: należy wskazać wybraną populację docelową, podając odpowiednio wykaz gatunków/rodzajów żywicielskich i obszar. Populację docelową definiuje się jako zbiór jednostek kontrolnych. Jej wielkość jest określana zwykle na potrzeby użytkowników rolnych w hektarach, ale mogą to być działki, pola, szklarnie itp. Należy uzasadnić swój wybór w części dotyczącej podstawowych założeń. Należy wskazać jednostki kontrolne objęte kontrolą występowania. „Jednostka kontrolna” oznacza rośliny, części roślin, towary, materiały, wektory agrofagów, które zostały poddane ocenie w celu zidentyfikowania i wykrycia agrofagów.

Kolumna 9: należy wskazać poddane kontroli występowania jednostki epidemiologiczne wraz z ich opisem i jednostką miary. „Jednostka epidemiologiczna” oznacza jednorodny obszar, na którym interakcje między agrofagiem, roślinami żywicielskimi oraz czynnikami i warunkami abiotycznymi i biotycznymi doprowadziłyby do tej samej sytuacji epidemiologicznej w przypadku wystąpienia agrofaga. Jednostki epidemiologiczne są elementami podziału populacji docelowej, które są jednorodne pod względem epidemiologii i obejmują co najmniej jedną roślinę żywicielską. W niektórych przypadkach cała populacja żywicielska w danym regionie/na danym obszarze/w danym państwie może zostać określona jako jednostka epidemiologiczna. Mogą to być regiony wspólnej klasyfikacji jednostek terytorialnych do celów statystycznych (NUTS), obszary miejskie, lasy, ogrody różane lub gospodarstwa rolne bądź hektary. Wybór jednostek epidemiologicznych musi być uzasadniony w części dotyczącej podstawowych założeń.

Kolumna 10: należy wskazać metody stosowane podczas kontroli występowania, w tym liczbę czynności wykonanych w każdym przypadku, w zależności od szczegółowych wymagań prawnych dotyczących każdego z agrofagów. Jeżeli informacje z danej kolumny nie są dostępne, należy wpisać „nd.” (nie dotyczy).

Kolumna 11: należy podać szacunkową ocenę skuteczności pobierania próbek. Skuteczność pobierania próbek oznacza prawdopodobieństwo wyboru zakażonych części zakażonej rośliny. W przypadku wektorów jest to skuteczność metody pod względem wychwycenia wektora dodatkiego, gdy wektor taki jest obecny na obszarze objętym kontrolą występowania. W przypadku gleby jest to skuteczność wyboru próbki gleby zawierającej agrofaga, gdy agrofag taki jest obecny na obszarze objętym kontrolą występowania.

Kolumna 12: „Czułość metody” oznacza prawdopodobieństwo prawidłowego wykrycia występowania agrofaga z użyciem danej metody. Czułość metody definiowana jest jako prawdopodobieństwo, że test na rzeczywiście dodatnim żywicielu da wynik dodatni. Wartość tę uzyskuje się przez pomnożenie wartości określającej skuteczność pobierania próbek (tj. prawdopodobieństwo wyboru zakażonych części zakażonej rośliny) przez wartość określającą czułość diagnostyczną (uzyskaną na podstawie oceny wizualnej lub badania laboratoryjnego wykorzystywanego w procesie identyfikacji).

Kolumna 13: należy podać czynniki ryzyka w różnych wierszach, wypełniając tyle wierszy, ile jest konieczne. Dla każdego czynnika ryzyka należy wskazać poziom ryzyka i odpowiadające mu ryzyko względne oraz odsetek populacji żywicielskiej.

Kolumna B: należy podać szczegóły kontroli występowania w zależności od szczegółowych wymogów prawnych dotyczących każdego agrofaga. Jeżeli informacje z danej kolumny nie mają zastosowania, należy wpisać „nd.” (nie dotyczy). Informacje, które należy przedstawić w tych kolumnach, są związane z informacjami zawartymi w kolumnie 10 „Metody wykrywania”.

Kolumna 18: należy wskazać liczbę miejsc, w których założono pułapki, jeżeli liczba ta różni się od liczby pułapek (kolumna 17) (np. ta sama pułapka jest wykorzystywana w różnych miejscach).

Kolumna 21: należy wskazać liczbę próbek, w przypadku których stwierdzono wynik dodatni lub ujemny lub w przypadku których wynik nie został określony. Próbkę „nieokreśloną” to poddane analizie próbki, w przypadku których – z powodu różnych czynników (np. próbka poniżej poziomu wykrywalności, próbka nieprzetworzona – niezidentyfikowana, próbka stara) – nie uzyskano żadnych wyników.

Kolumna 22: należy wskazać powiadomienia o pojawie agrofagów w roku, w którym przeprowadzono kontrolę występowania. Nie ma potrzeby podawania numeru powiadomienia o pojawie agrofagów, jeżeli właściwy organ uznał, że stwierdzenie występowania jest jednym z przypadków, o których mowa w art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 2 lub art. 16 rozporządzenia (UE) 2016/2031. W tym przypadku w kolumnie 25 („Uwagi”) należy wskazać powód niepodawania tych informacji.

Kolumna 23: należy wskazać czułość kontroli występowania zgodnie z międzynarodowym standardem dla środków fitosanitarnych (ISPM) 31. Tę wartość osiągniętego poziomu ufności w odniesieniu do niewystępowania agrofaga oblicza się na podstawie przeprowadzonych badań (lub pobranych próbek), biorąc pod uwagę czułość metody i szacowaną częstość występowania.

Kolumna 24: Należy wskazać szacowaną częstość występowania na podstawie szacunków przed kontrolą występowania dotyczących prawdopodobnego rzeczywistego występowania agrofaga na danym polu. Szacowaną częstość występowania określa się jako cel kontroli występowania i odpowiada ona kompromisowi, który ustalają osoby zarządzające ryzykiem pomiędzy ryzykiem wystąpienia agrofaga a zasobami dostępnymi na potrzeby kontroli występowania. Zazwyczaj na potrzeby kontroli występowania przyjmuje się wartość równą 1 %.